

Αθήνα 2-2-2026

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Η ΠΑΙΔΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΤΟΥ 21^{ου} ΑΙΩΝΑ

Τα τραγικά γεγονότα με θύματα και θύτες παιδιά που εντείνονται και βλέπουν καθημερινά το φως της δημοσιότητας, φανερώνουν την διαχρονική επιλογή της Πολιτείας να αδιαφορεί για τα πιο ευάλωτα μέλη της κοινωνίας δηλαδή τα παιδιά.

Χρόνια τώρα ως Σύνδεσμος Κοινωνικών Λειτουργών Ελλάδος καταγγέλλουμε τη θεσμική εγκατάλειψη του Δημόσιου Συστήματος Κοινωνικής Φροντίδας, τη συρρίκνωσή του, τη συνεχόμενη εγκατάλειψη του επιστημονικού προσωπικού που υπηρετεί σε όλες τις δομές του Κράτους Πρόνοιας. Αυτή η απουσία πρωτοδοτεί την επικράτηση αποσπασματικών λύσεων και την εξάρτηση από την ιδιωτική πρωτοβουλία ή ΜΚΟ για την κάλυψη βασικών αναγκών στο πεδίο της παιδικής προστασίας.

Σε αυτό το περιβάλλον ΜΚΟ που επικαλούνται το "αλάθητο" και φέρονται ως ιδιοκτήτες της παιδικής προστασίας βγαίνουν στα ΜΜΕ και αποκαλύπτουν προσωπικά και ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα παιδιών, οικογενειών και ανθρώπων προβάλλοντας την απομάκρυνση από την οικογένεια και ιδρυματική προστασία ως αποκλειστικές αποτελεσματικές πρακτικές για την υποστήριξη των παιδιών που βρίσκονται σε κίνδυνο για με προφανές κίνητρο το όφελος από επιπλέον χρηματοδοτήσεις και δωρεές για τους οργανισμούς που εκπροσωπούν.

Όμως όταν σβήνουν τα φώτα της δημοσιότητας, τι συμβαίνει; Ποια είναι η πραγματικότητα και η αλήθεια; Πως υποστηρίζονται οι οικογένειες και τα παιδιά; Έχει *σκεφτεί κανείς* από όλους όσους εδώ και χρόνια βρίσκονται σε θέσεις ευθύνης για χάραξη πολιτικής παιδικής προστασίας.

Περισσότεροι από επτά (7) Δημόσιοι Φορείς έχουν αρμοδιότητες Παιδικής Προστασίας. Αυτοί οι φορείς συνεργάζονται; Συντονίζονται; Υπάρχουν πρωτόκολλα ενεργειών; Διαθέτουν επαρκές προσωπικό που να παρέχει μόνιμες και σταθερές υπηρεσίες προς τις οικογένειες και τα παιδιά; Εργάζεται αυτό το προσωπικό με εξειδίκευση, με συνεχόμενη εποπτεία; Υπάρχει σχεδιασμός για την πρόληψη και έγκαιρη παρέμβαση; Υπάρχει ένας συντονιστής φορέας των υπηρεσιών που εμπλέκονται στην προστασία του Παιδιού, ώστε να δίνει κατευθυντήριες οδηγίες, να εποπτεύει, να εκπαιδεύει, να θέτει προδιαγραφές και να εστιάζει στην πρόληψη και εν τέλει να έχει και την ευθύνη των όσων διαδραματίζονται. Υπάρχει ένα Πρόσωπο Αναφοράς για το παιδί;

Υπάρχει προστασία για το Παιδί όταν διαρρέουν και δημοσιοποιούνται (σύμφωνα με πρόσφατες δημοσιογραφικές αναφορές) αρχεία που αφορούν θεραπευτικές διαδικασίες παιδιών και εφήβων;

Αν χρειάζεται να δώσουμε εμείς την απάντηση, αυτή είναι ΟΧΙ!

Και καθώς όλοι μας είμαστε μάρτυρες της καθημερινής απαξίωσης του δημόσιου κοινωνικοπρονοιακού συστήματος της Χώρας, της εκχώρησή του σε ιδιώτες και της μετατροπής τους σε πεδίο συλλογής δεδομένων και σύνταξης Εθνικών Σχεδίων οι Δημόσιες Κοινωνικές Υπηρεσίες και οι εργαζόμενοι τους, όταν όλα αυτά τα τραγικά περιστατικά έρχονται με αυτό τον οδυνηρό τρόπο στην δημοσιότητα, εγκαλούνται για τις πράξεις ή παραλείψεις τους παίζοντας του ρόλο του αποδιοπομπαίου τράγου.

Ως επιστήμονες δεν θα ανεχτούμε αυτό τον ρόλο και καταγγέλλουμε για μία ακόμα φορά ότι αν μένουν παιδιά σε κίνδυνο, χωρίς την απαιτούμενη προστασία, αυτό οφείλεται στην καταγεγραμμένη για παραπάνω από 40 χρόνια άρνηση του Ελληνικού Κράτους να δει το πρόβλημα και να δημιουργήσει ένα ολοκληρωμένο και θεσμικά κατοχυρωμένο σύστημα παιδικής προστασίας με οδηγό τη Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού.

Μακριά από εμάς η μη απόδοση ευθυνών! Ως συλλογικό όργανο που εκπροσωπεί τους ασκούντες την Κοινωνική Εργασία στη χώρα και που έχει θεσμική αποστολή να γνωμοδοτεί και να παρεμβαίνει με προτάσεις για βελτίωση στα όργανα της Πολιτείας, βλέπουμε και αναφέρουμε τις ευθύνες όπου εκείνες αναλογούν!

Όμως η αλήθεια πρέπει να ακουστεί :

- Οι Κοινωνικοί Λειτουργοί, με αίσθημα ευθύνης που απορρέει από το ρόλο μας, όχι μόνο σήμερα αλλά διαχρονικά, εργαζόμαστε για την προστασία κάθε παιδιού που βρίσκεται σε κίνδυνο ή σε ανάγκη, υπερασπιζόμενοι τα δικαιώματά του και προσπαθώντας να διασφαλίσουμε το βέλτιστο συμφέρον του, μέσα σε δραματικής υποστελέχωση, με αναλογίες παιδιών ανά Κοινωνικό Λειτουργό που ξεπερνούν κατά πολύ τα Ευρωπαϊκά και διεθνή δεδομένα ενώ οι ανάγκες για υπηρεσίες στήριξης της οικογένειας και της προστασίας των παιδιών συνεχώς αυξάνονται.
- Ο Ν.2447 που θεσπίστηκε ήδη από το 1996 και έδινε τη δυνατότητα να συσταθούν οργανωμένες και διεπιστημονικά στελεχωμένες Κοινωνικές Υπηρεσίες στα Πρωτοδικεία της χώρας, οι οποίες θα μπορούσαν να συνδράμουν και να στηρίξουν το έργο της προστασίας του παιδιού και της Εισαγγελίας έχει μείνει στα χαρτιά,
- Από το 2010 μέχρι σήμερα, παρά το γεγονός ότι οι ψυχοκοινωνικές επιπτώσεις των οικονομικών, υγειονομικών, ενεργειακών κρίσεων κ.α. των προηγούμενων ετών, δημιούργησαν αυξημένες ανάγκες για υπηρεσίες στήριξης της οικογένειας και προστασίας των παιδιών σε κίνδυνο, δεν έχουν πραγματοποιηθεί προσλήψεις Κοινωνικών Λειτουργών ως μόνιμου προσωπικού στις Κοινωνικές Υπηρεσίες των Δήμων, που ασκούν κατά κύριο λόγο τις αρμοδιότητες παιδικής προστασίας στην κοινότητα.

ΖΗΤΑΜΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ ΝΑ ΚΩΦΕΥΕΙ και να ΠΡΟΧΩΡΗΣΕΙ ΑΜΕΣΑ:

- ο Στην θεσμοθέτηση ενιαίου αποκλειστικά δημόσιου, δωρεάν και καθολικού συστήματος παιδικής προστασίας, χωρίς εμπλοκή ΜΚΟ υποστηριζόμενο από ένα συντονιστικό φορέα με άξονες την πρόληψη και έγκαιρη παρέμβαση, την διεπιστημονικότητα, τα εμπειριστατωμένα πρωτόκολλα εργασίας και τα εξατομικευμένα σχέδια θεραπευτικών παρεμβάσεων που θα υποστηρίζει τα παιδιά και θα προστατεύει τα δικαιώματά τους.

- δ Στην κατεπείγουσα σύσταση και στελέχωση των Κοινωνικών Υπηρεσιών στα Πρωτοδικεία της Χώρας σύμφωνα με το Ν.2447/1996.
- δ Στην κατεπείγουσα πρόσληψη Κοινωνικών Λειτουργών ως μόνιμου προσωπικού στους Δήμους, στις Περιφέρειες και στις Δομές Παιδικής Προστασίας (Κέντρα Κοινωνικής Πρόνοιας Περιφερειών) για την άσκηση αρμοδιοτήτων και την ανάπτυξη προγραμμάτων στήριξης της οικογένειας και της προστασίας του παιδιού.
- δ Στην κατάργηση κάθε μορφής επιχειρηματικής δραστηριότητας, ανοιχτής ή συγκαλυμμένης, στο πεδίο της Παιδικής Προστασίας και των Κοινωνικών Υπηρεσιών. Κάθε κοινωνικό αγαθό, όπως και τα προαναφερόμενα, δεν πρέπει να αντιμετωπίζεται ως εμπόρευμα και πεδίο έμμεσης ή άμεσης κερδοσκοπίας.